

PAVLOVSKÉ VRCHY

Jarmila Hlaváčová

Pavlovské vrchy, lidově zvané Pálava, zahrnují celý rozsáhlý komplex vápencových útvarů na jižní Moravě. Jsou rozloženy mezi Dolními a Horními Věstonicemi, Pavlovem a Mikulovem, asi 50 km na J od Brna. Jsou zde známé a oblíbené cvičné skály moravských horolezců s množstvím výstupů všech stupňů obtížnosti. Skály jsou zasazeny do nádherného přírodního rámce a svou výškou vévodí celému kraji. Oblibu cvičných skal na Pálavě podporuje i ta skutečnost, že zdejší bohatě členěný vápencový terén má stejné horolezecké kvality jako tatranská žula a připomíná v mnohém Dolomity. Historie zlézání Pálavy sahá až do minulého století, kdy v r. 1899 objevil ing. H. Bock Pálavské kopce jako ideální cvičný terén. Po r. 1945 se zde konával každý rok začátkem října tradiční celostátní sraz horolezců.

Osou Pálavy je charakteristický hřeben se třemi vrcholy. Severovýchodní, strmě vystupující nad okolím, je korunován

zříceninou *Dívčích hradů*. Střední a nejvyšší *Děvín* (550 m n. m.) spadá kolmými skalními útesy k širokému sedlu Soutěsky, které odděluje Děvín od JZ rozlehlejšího vrcholu *Obora* (485 m n. m.) s nejznámější stěnou *Martinkou*. Od Martinky k JV je skupina *Trůnu* a *Vzývajícího*. Poněkud stranou na J, za obcí Klentnice, leží typický široký vrchol *Stolové hory* a poblíž něho zřícenina *Sirotčí hrádek*. V okolí jsou méně významné cvičné terény nad obcí Bavory — *Bavorské skály* a *Sirotčí hrádek*. K Mikulovu se pak celý masív postupně snižuje a ztrácí v okolní pahorkatině.

V nejbližším okolí Pálavy jsou starobylá slovanská sídliště. Novomlýnské nádrže na Dyji tvoří největší vodní plochu na Moravě. Pro svoji geologickou ojedinělost, výskyt teplomilné vegetace a vzácných živočišných druhů byla Pálava v r. 1976 vyhlášena *chráněnou krajinnou oblastí* o rozloze asi 70 km² s několika přírodními rezervacemi. V poslední době pak zařazena mezi sledované oblasti v rámci UNESCO.

Přístup: dopr. spojení nejvhodnější vlakem do stanice Popice na trati Brno—Břeclav (odtud pěšky) nebo Šakvice s možností autobusu (linka Šakvice—Mikulov) přes Strachotín, Dolní a Horní Věstonice. Pod Martinku od Horních Věstonic dol. po zel. zn. Z Popic 8 km. Pro orientaci vhodná turistická mapa Pavlovské vrchy.

Podmínky pro provozování horolezecké činnosti v CHKO Pálava:

1. Horolezecká činnost v celé oblasti je zakázána v době od 1. února do 30. června každého roku.
2. Horolezecká činnost je povolena v oblasti *Martinka* a *Trůn*. V oblasti *Trůnu* je zakázáno používat k sestupu i přístupu ke skalám svah vlevo od Maturity. Je možno použít pěšiny vedoucí vzhůru vpravo od Maturity.
3. K horolezecké činnosti v *Soutěsce* je nutno vyžádat si nejméně 1 týden předem souhlas Správy CHKO Pálava a uvést vedoucího skupiny, počet členů a dobu, na kterou je souhlas požadován.
4. V okolí všech horolezeckých úseků je zakázáno vstupovat do lesa dále než 30 m od okraje.
5. Vyhrazené tábořiště pouze pro horolezce je v opuštěném lomu Z od skupiny *Vzývajícího*.

SKÁLY NA OBOŘE

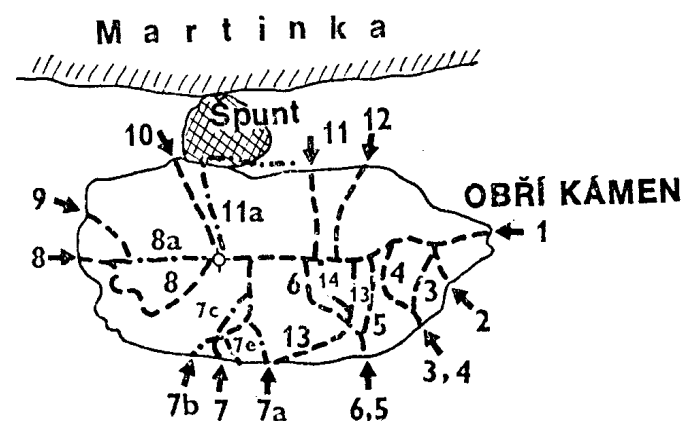
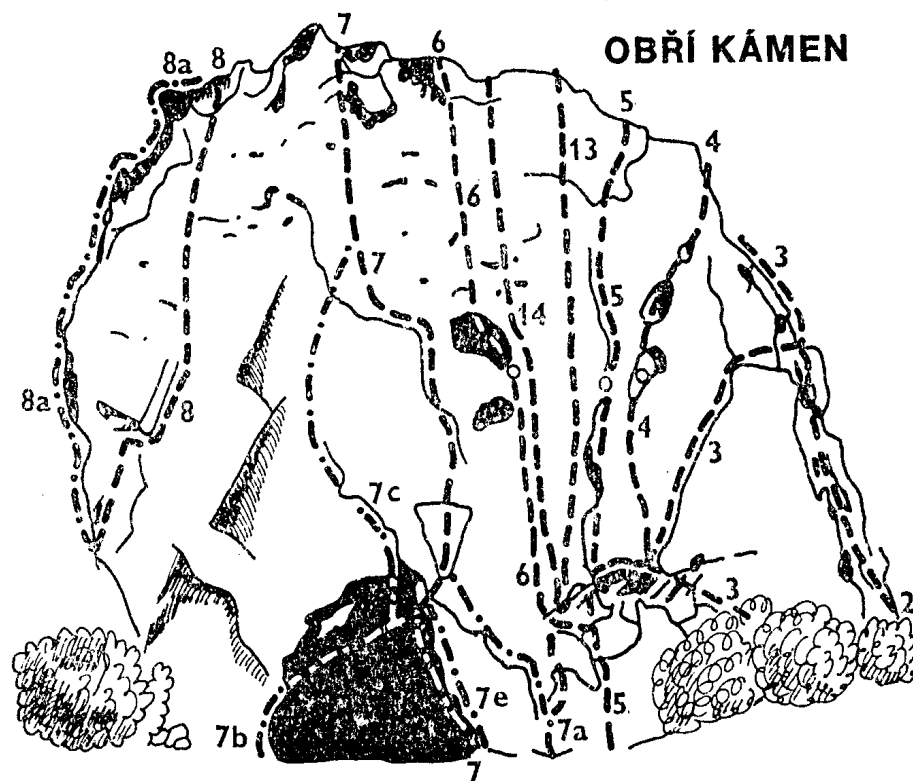
Skupina skal na Oboře patří k nejvyhledávanějším cvičným terénům pro množství výstupů všech stupňů obtížnosti, soustředěných na malé ploše. Jsou zde i nové průstupy, provedené čistým způsobem. Celá skupina skal se dělí na výrazně od sebe oddělené části: *Martinka* a *Obří kámen*, *Trůn*, *Vzývající*.

I. MARTINKA A OBŘÍ KÁMEN

Martinka je dominantou Pálavy přímo nad Horními Věstonicemi, asi 70 m vysoká S stěna spadá svisle, částečně i převise. Na vrcholu jsou zbytky hradu Neuhaus. Od S strany přiléhá k Martince Obří kámen, předsunutá skalní věž spojená se stěnou Martinky vklíněným balvanem Špunte. Výstupy na Martinku vyhledávají vyspělí lezci.

A. Obří kámen

1. *Normálka*. Lehký výstup (vhodný sestup) vede po JZ hraně Obřího kamene. — II.
2. *Západní žlábek*. — N vl. od Normálky v malém nevýrazném žlábků, který se posléze mění v lávku (sk.). Od sk. opět žlábkem přímo vzhůru až na vrchol. Nepevná skála! — III; J. Krajný—I. Sitař, 1954.
3. *Papírák*. N u hrany Obřího kamene. Šikmo vl. vzhůru na lávku, odkud vybíhá výrazná spára. Pomocí ní až na její konec a zde překrok vpr. za hranu do Západního žlábků. — IV; A. Flek—F. Plšek, 1946.
4. *Drobek (Sv. Václav)*. Společně s Papírákem k první sk. Od ní vzhůru k hodinkám, poté dol. T do spáry. Dále přes 3. sk. vzhůru do prvního vajíčka (stanoviště). Nyní T přes další dvě vajíčka vpr. až ke skobě, od níž již snáze vzhůru. — V— A₁ (6+).

5. *Čihulova cesta*. N jako č. 6 až ke kr. Od něj mírně vl. vzhůru na lávku (sem možno natraversovat z Papíráku). Vhloubením pod převis (sk.) a přes něj do kouta (st.). Stále vzhůru k dalšímu kr. a odtud šikmo vl. vzhůru do stěny s kruhem. Snáze na vrchol. — V (7).
6. *Karolkova cesta*. N asi uprostřed stěny Obřího kamene v přev. koutě. Jím ke kr., od něhož T 7 m dol. ke sk. vedoucí do jeskyňky (st.). Pomocí dvojích hodinek přes převis a podle skob na vrchol. — V A₁ (7); R. Fadrný—J. Zrůst, 1966.
7. *Střídavě oblačno*. N ve velkém černém trojúhelníkovém převisu. Rozporem do jeho dvou třetin a zde překrok za hranu ke kr. Od něho poněkud vpr. a přev. spárou až do nepříjemného trav. terénu pod vrcholem. — V A₀; F. Plšek—V. Schwarz, 1946.
- 7a. *III. foot*. N 5 m vpr. od hrany černého převisu. Nejprve vzhůru (sk. v trojúhelníkové díře) a poté na šikmou lávku, kterou až ke Střídavě oblačno. — V A₁.
- 7b. *Paradesantní*. N 1 m vl. od černého převisu. Pomocí stoperů a hexentriků nejprve spárou vzhůru (na začátku je nýt) a asi po 3 m stále šikmo dopr. černým převisem až ke spáře u jeho pr. okraje. Zde překrok ke kr. na Střídavě oblačno. — IV A₃.
- 7c. *Myšák*. N jako u č. 7, ale v převisu spárou až k jeho vrcholu. Odtud po sk. a šikmo nahoru jako č. 7. — V A₃; J. Hu-deček.
8. *Křížová*. N asi uprostřed boční stěny. 3 m vzhůru, pak překrok vpr. od plotny se skobou. Mírně dolů dopr. (5 m) po lávce, na jejím konci vzhůru do spáry se sk. Odtud pod převis, pod ním překrok vpr. do spáry, přes ni sokolíkem. Nyní lehčím trav. terénem na vrchol. — V; F. Plšek—V. Schwarz, 1946.
- 8a. *Narovnaná Křížová*. N shodný s Křížovou, ale stále vzhůru až k převisu s tenkou spárou. Pomocí sk. vzhůru nad převis. Pak místy trav. plotničkami na vrchol. — IV+ A₀ (5).
9. *Žitní (Zaječí)*. N z kamene u SV hrany. Vzhůru ke

skobě a nýtu. Dále po nevýrazné plotýnce v koutě ke 3. sk. Odtud T dol., mírně dolů, pomocí odštěpu do Narovnané Křížové. — V— A₀.

10. *Narovnaná Májová*. N vpr. od Májové, těsně vedle ležícího kamene. Přímou vzhůru k 1. sk. Od ní šikmo dopr. přes převis ke 3. sk. (vpr. od nýtu Májové). Od ní na vrchol. — IV+.

11. *Letní*. N shodný s Májovou. Stále vzhůru (kr. a sk.) vedle 1. strany Špuntu na vrchol. — IV; němečtí lezci, před r. 1926.

11a. *Májová*. N ve spádnicí 1. hrany Špuntu. Přímou vzhůru k 1. sk. (možnost snazšího nástupu zpr.), T mírně vzhůru dopr. po viditelných stupech (sk.). Od sk. vzhůru k nýtu. Odtud vpr. či vl. na vrchol. — IV; J. Děrda—J. Říhovský, 1948.

12. *Junálka*. Ve středu stěny Obřího kamene, nejdříve mírně vl., posléze dopr. k 1. sk. Od ní mírně vpr. a přes 2. sk. na vrchol. — III; K. Sychrová, 1946.

13. *Zmrazení*. N jako u č. 7 a šikmo dopr. ke sk., dále na č. 6 vzhůru. — V+ (8+) RP 9—; I. Straka, 1982.

14. *Žárlivá*. — 8+; I. Straka—P. Weisser, 1983.

B. Martinka

15. *Malý Pavoučí výstup*. N na st. 2 pod Kavčí jeskyňkou možný několika směry. Buď přímo ve spádnicí 15a., nebo lépe po trav. lávce táhnoucí se šikmo dopr. vzhůru do vhloubení, přes ně překrok k pr. okraji Kavčí jeskyňky (st. 2, láma-vé!). T 8 m vl. Zde začíná řada sk., pomocí nichž až pod střechu (asi ve dvou třetinách je odbočka do Velkého Pavoučího výstupu). N možno kombinovat. Pod střechou T dol. (stoper) do vhloubení pod malou stříškou (st. 1). Odtud stříškou dopr. a snáze přímo na vrchol. — III+ A₂ (7).

16. *Velký Pavoučí výstup*. Od st. 2 podobně jako u č. 15, ale T pouze 5 m vl. a přes malý převis ke sk. Dále pomocí sk. a hodinek až na st. 3 pod střechou. Pomocí smyček přehup

do střechy, dále až k místu, kde se střecha mění v převis. St. 4. Nyní poněkud vpr. až do spáry, kde sk. končí. Dále již klasicky lehčím terénem na vrchol. — IV+ A₂.

17. *Cesta Broučků*. N pod druhou jeskyňkou, vpr. od Kavčí jeskyně. Vzhůru mírně vl. (černý, nepevný terén) na silně nakloněnou plošinu. Zde začíná řada sk., které vedou přes vajíčko (st. 5) až na vrchol. — IV A₂.

17a. *Supertravers*. Od st. 2 přímo vzhůru nepevným vhloubením ke sk. Od ní překrok za hranu dopr. Pomocí sk. a hodinek šikmo vpr. do vajíčka. Z něho T dopr. k cestě Broučků. — IV A₂.

18. *Vendeta*. Cesta vede šikmou přerušovanou spárou vybíhající z 2. jeskyňky směrem k Zabilkově pilíři. Končí v trav. vhloubení. — A₃.

18a. *I. A. I. Q.* Ze st. 6 na malou kazatelnu, z ní na cestu č. 4. — V+ A₃ (7—); I. Straka—J. Šustr, 1982.

19. *Mikulovecká I*. N dole od hrany plotny. 3 m klasicky až k řadě sk., vedoucích nejprve vzhůru a posléze dopr. až na plošinu na st. 7. Dále Hranou plotny. — IV+ A₁.

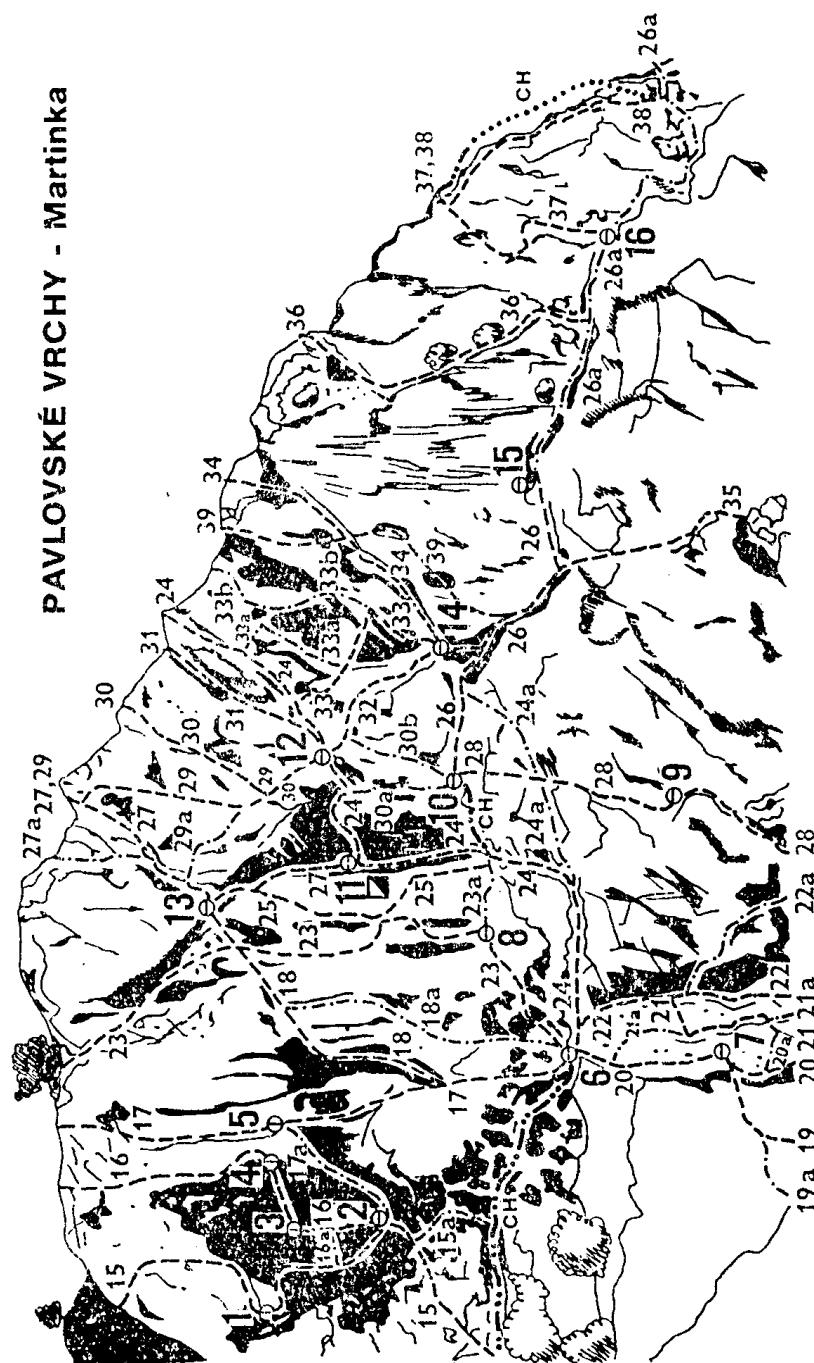
19a. *Mikulovecká II*. N asi 5 m vl., ve spádnici sk., od níž T dopr. Odtud společně s Mikuloveckou I—V.

20. *Hrana plotny*. N ve spádnici hrany. Pomocí sk. přes převis. Vzhůru až ke dvěma malým převisům. Přes ně a pak stále vzhůru nebo spárou vpr. do lehkého terénu pod st. 6. — V— A₀ (6); J. Ševčík, 1958.

20a. *Nástupová varianta*. N společně se Středem plotny. U první sk. T vl. až do Hrany plotny. — V—.

21. *Střed plotny*. N přibližně ve středu velké plotny. Asi 4 m k první sk. Od ní T dopr. do spáry u druhé sk. Odtud přímo vzhůru až do mírného vhloubení. Odtud T vpr. do komína a dále ke st. 6 (vrchol plotny). — IV; V. Sadílek, 1936.

21a. *Narovnaný střed*. N v převísku mezi Středem a Koutem plotny do spáry, kterou ke druhé sk. plotny. Dále společně až do vhloubení, odkud stále spárou na vrchol plotny. — IV.

22. *Kout plotny*. Spárou u pr. okraje Plotny přes 2 sk. vzhůru až do komína mezi Plotnou a stěnou Martinky. Jím lehce ke st. 6. — IV+; Řihák, 1951.
- 22a. *Polská*. Výstup vede přerušovanou spárou ve stěně vpr. od plotny. Cesta se napojuje na kout.
23. *Zabílkův pilíř*. Od st. 6 vzhůru ke dvěma sk. Od nich poněkud dopr. na plošinu se st. 8. Nyní udávají směr výstupu skoby (A_1). U poslední sk. pomocí hodinek nebo klasicky dopr. ke sk. nad vajíčkem ($V+$). Lehčím terénem vzhůru na st. 13. Odtud kolem stromu a spárou až na vrchol. — $V+$ A_1 ; J. Beneš.
- 23a. *Nelogická*. Od st. 10 pod Pytlíkovým koutem T přes dvoje hodiny až na plošinu. — $V-$.
24. *Normální cesta*. Od st. 6 desetimetrový T po lávce do vhloubení, které se nad plošinou mění v komín vedoucí do jeskyňky (st. 11, vrcholová kniha). Z ní T dopr. přes koně až na st. 12. Odtud překrok do vrcholové pyramidy a lehčím, místy trav. terénem na vrchol Martinky. — III+; němečtí lezci, před r. 1926.
- 24a. *Velký travers*. Po lávce jako Normálka až ke sk. do vhloubení. Překrok za hranu a T dopr. (exp.) podle skob. U poslední z nich mírně vzhůru k nýtu na cestě přes Špunt.
25. *Čertův ocas*. Po pilířku vedle Normálky, pak k poslední sk. před T na č. 5 a od ní na st. 13. — $V+$ A_3 ; Pilka—Šlitr.
26. *Přes Špunt*. Sestup po Špuntu až téměř v úrovni Kočičích lávek ve stěně Martinky. Přepad (sk.) a T dol. na plošinku (st. 15). Dále dol. až do vhloubení, z něhož vybíhají 2 spáry a Mauglího lávka. Spodní spárou lehce na plošinu se st. 10. — IV+; němečtí lezci, před r. 1926.
- 26a. *Kočičí lávky*. V pr. části Martinky se táhnou výrazné stupňovité lávky, končící u Špuntu. N na začátku rokle mezi Martinkou a Obřím kamenem. Přes dva výšvihy, po lávkách až ke Špuntu. Zde buď dále, nebo na Špunt. — IV.
27. *Černý rys*. Z jeskyňky st. 11 koutem, později komínem a vklíněným balvanem. Přes něj na exp. stěnkou vl. a odtud

spárou až ke st. 13. Nyní šikmo vzhůru spárou, z níž dopr. a stěnou vzhůru.

Varianty: Ze spáry přímo vzhůru. — $V-$; němečtí lezci, před r. 1945.

33b. *Víkend s Alicí.* Ze st. 14 vzhůru po černém převisu. — V+ A₃; I. Straka—J. Šustr.

34. *Mauglího lávka.* Od st. 14 po výrazné hladké lávce jdoucí vpr. vzhůru až ke sk. se smyčkou. Pomocí ní stále poněkud dopr. vzhůru do rozlámaného vhloubení. Jím až na vrchol. — V+ A₀ (7—); J. Beneš.

35. *Zavřelova direkta.* N z trojúhelníkového kamene u hrany obřího kamene. Do vhloubení (chybí sk.) a odtud po sk. vzhůru mírně vl. Nakonec rozlámanou stěnou do vhloubení, kde se spojuje s cestou přes Špunt (lámavé!). — IV+ A₂; J. Ševčík—V. Zavřel, 1955.

36. *Růžičkova cesta.* Z Kočičích lávek přes Žlutý převis do spáry s několika keři. Jí vzhůru až do hladkého žlábků, kterým na vrchol. — VI; Krkoška—J. Růžička, 1961.

37. *Nová Mauglího cesta.* N z 2. výšvihu Kočičích lávek u kr. (st. č. 16). Poněkud zpr. přes převis do vhloubení. Z něho vpr. vzhůru přes další převis k zelené sk. Od ní k velkým hodinám vl. Nyní šikmo vl. vzhůru k malým hodinkám, od nichž opět dopr. do vajíčka. Překrok vpr. a stěnkou do lehkého terénu pod vrcholem. — V A₀ (6+); J. Beneš.

38. *Komín hrdinů.* Na pr. straně Martinky je výrazný komín s keři. Jím vede výstup končící v lehkém terénu pod vrcholem. — III; němečtí lezci, před r. 1926.

Dědův žleb. Vpr. od Komína hrdinů je široký, místy trav. žleb, který se nahoře mění v krátký komínek se stromem. Nejpraktičtější sestupová cesta. — II.

39. *Deziluze.* — 7 RP (IX b—c); Z. Konečný—I. Straka, 1985.

II. TRŮN

Na SV od Vzývající je mohutná věžovitá skupina Trůnu. Spadá k SV kolmou stěnou. K SZ z ní vybíhají tři výrazná žebra, z nichž dvě se skládají ze tří malých věžek. Od sedélek

mezi věžkami vede napříč Z stěnou Trůnu trav. lávka, od J lehce přístupná. Od svahu je na vrchol Trůnu snadný přístup z trav. plošiny, která odděluje na SV Trůn od skupiny tří věží: *Hlavní věž*, *Severní věž*, *Urbanova věž*.

Většinu klasických prvovýstupů vykonali před r. 1926 němečtí lezci a po r. 1945 brněnští horolezci.

A. Hlavní věž

1. *Plotnová stěna.* Vedle hlavní věže je asi 15 m vysoká stěna; středem. — III.

2. *Malý přepad.* Přepadem přes komín a lehce na vrchol. Vhodná sestupová cesta. — II.

3. *Superrempl.* Po J hraně (6 sk.) vpr. od borovice a lehce na vrchol. — V—.

4. *Rempl.* Koutem k nýtu a sk., pak:

a) Přímo vzhůru spárou. — IV.

b) T 3 m dopr. a vzhůru. — III+.

5. *Kuchařova cesta.* N asi 4 m vpr. od č. 4, stěnou nahoru ke sk. a dále přes další sk. nahoru. — V— A₀.

6. V 1. části černého převisu po sk. na vrchol. — A₂.

7. V pr. části černého převisu po sk. na hranu, dopr. a za hranu ke kr. a přímo na vrchol. — IV+ A₁.

8. *Kroupova hrana.* N těsně vl. od V hrany, asi 2 m vzhůru, překrok vpr. za hranu ke sk. Přímo k další sk., od ní šikmo dol. ke kr. na č. 7 a po ní na vrchol. — V.

9. *Bavorák.* Spárou ve středu S stěny k nýtu v komíně. Jím lehce na vrchol. — IV+.

10. *Zlatokopecská.* Rozporem v komíně na vrchol odštípnutého balvanu (nýt), dol. za hranu k nýtu na č. 28. Od něho znovu dol. za mírnou hranu, stále šikmo dol. kolem věže až na J stěnu a ke slaňovacímu kr. — III+.

Varianty Gótská cesta. Až k nýtu na č. 28 a touto cestou nahoru. — III.

11. *Vlčí roklí.* Rozporem mezi věžemi, výlez na Severní věž. — III.

11a. *Velký přepad.* Ze stěny Severní věže, výlez na Hlavní věž. Lámací, nejištěno! — IV.

11b. *Přeskok.* Přeskok z Hlavní věže na nejvyšší bod Severní věže. — Souček—Štěpán, 1983.

B. Severní věž

12. *Budigova spára.* Z komína do dol. ubíhající spáry (vpr. od ní sk.), spárou na konec a stěnkou na vrchol. — IV+.

13. *Východní stěna.* N v pr. části stěny, středem stěny až k nýtu, u kterého začíná spára, tou na konec a lehce na vrchol. — IV+.

14. *Severní komín.* Komín v dolní části rozdělen, možnost 1. i pr. částí až na místo jejich spojení. Krátce stěnkou a nevýrazným komínem na vrchol. — III.

15. *Roklí mezi Severní a Urbanovou věží až na její konec.* Zde začíná řada skob v nevýrazném vhloubení. Po nich, mírně dol., výlez na plošinu mezi Severní věží a Trůnem. — IV+ A₁.

C. Urbanova věž

16. *Kyvadlová.* Po hraně až pod výšvih, 2 m dopr. sl., 4 m dopr. a vhloubením na vrchol. — IV+; I. a R. Hýskovi, 1959.

17. *Uprostřed Z stěny vede řada sk. až na vrchol.* — A₂.

18. *Pivo.* 8 m od č. 17 stěnou do mělkého žlábků (3 sk.), cestou č. 19 na vrchol. — V— A₀.

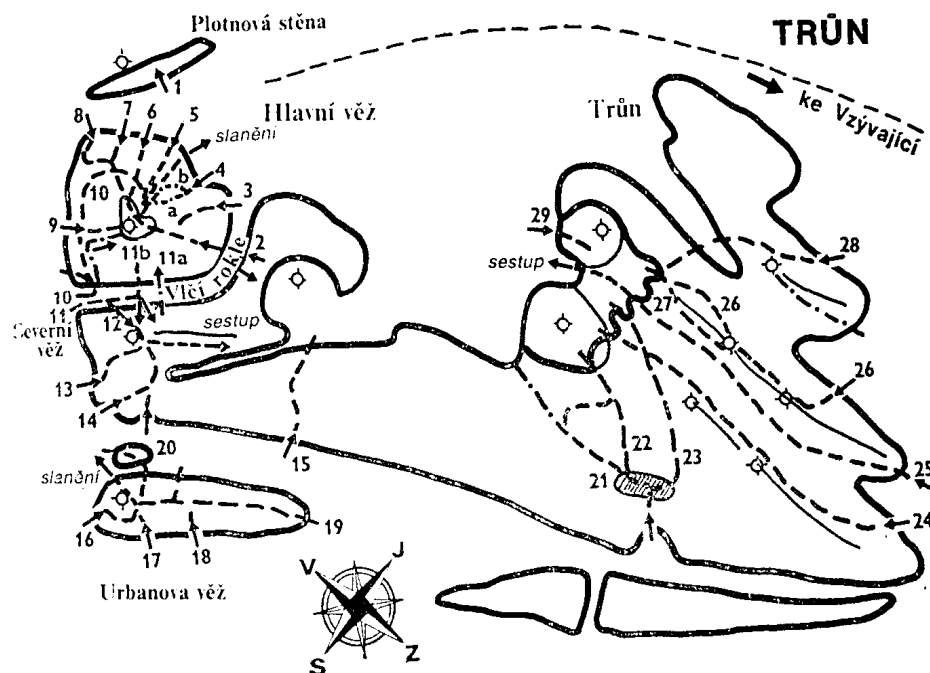
19. *SZ hrana.* Hranou na vrchol. — III.

20. *Přes Boží oko.* Na odštípnutý balvan, překrok do stěny a na vrchol. — III.

Stěnou. Po stěně vl. od Božího oka přímo ke sk. a na hřeben. — IV+.

D. Trůn

V oblasti Trůnu je *zakázáno používat* k sestupu i přístupu ke skalám *svah vlevo od Maturity*.

21. *Severní stěna.* Trav. terénem na plošinu pod cestou č. 22. Dále asi 8 m šikmo dol. trav. terénem. Stěnou přímo vzhůru, pak T dopr. a napojení na č. 22. — IV+; němečtí lezci, před r. 1945; spodní úsek J. Děřda, 1954.

Varianta. Netraversujeme dopr., ale stále vzhůru stěnou ke sk. Zde mírně vl. k bloku a do sedla pod Trůnem.

22. *Petit Beurre.* Jako u cesty č. 21 na plošinu vl. od výrazného lískového keře. Zde začíná spára, přes kterou sokolíkem, lámavým terénem, stěnou na vrchol. — IV+; R. Hýsek—J. Veselý, 1959.

23. *Květiná cesta.* Vpr. od lísky koutem vzhůru, podél sk. až do malé jeskyně pod vrcholem, vpr. na pilíř a na vrchol. — IV+; K. Sychrová—V. Schwarz, 1948.

24. *Indiánka.* Po hraně až do jeskyňky na č. 23 a lehce na vrchol. — III.

25. *Cesta skřítků.* N asi 4 m vpr. od č. 24, žlebem a hřebítky až do komína s převískem. Rozporem a na vrchol. — III.

26. *Hrana Čokolády.* N na pilíř z boku, přímo na vrchol (2 sk.), mírný sestup a na další pilíř po hraně na vrchol. Znovu sestup a na další pilíř vpr. od jeho hrany pomocí spáry přev. bloku. Pak již lehce na vrchol. — IV+.

27. *Pilíř Čokolády.* Poslední pilíř na č. 26, odzdola po hraně (5 sk.) na vrchol. — V—.

28. *Čokoláda.* J pilířem vpr. od hrany, stěnou na plošinu se stromem, dále středem šikmé stěny na vrchol. — III.

Varianta Zákusek. Po pr. ze tří žeber na jeho vrchol, dále horní úsek Čokolády. — III+.

29. *Státnice.* VI. od sestupové cesty krátkou spárou na vrchol. — IV.

30. *Verdon.* — 7+; J. Hudeček.

31. *Neznámá.* — 7.

III. VZÝVAJÍCÍ

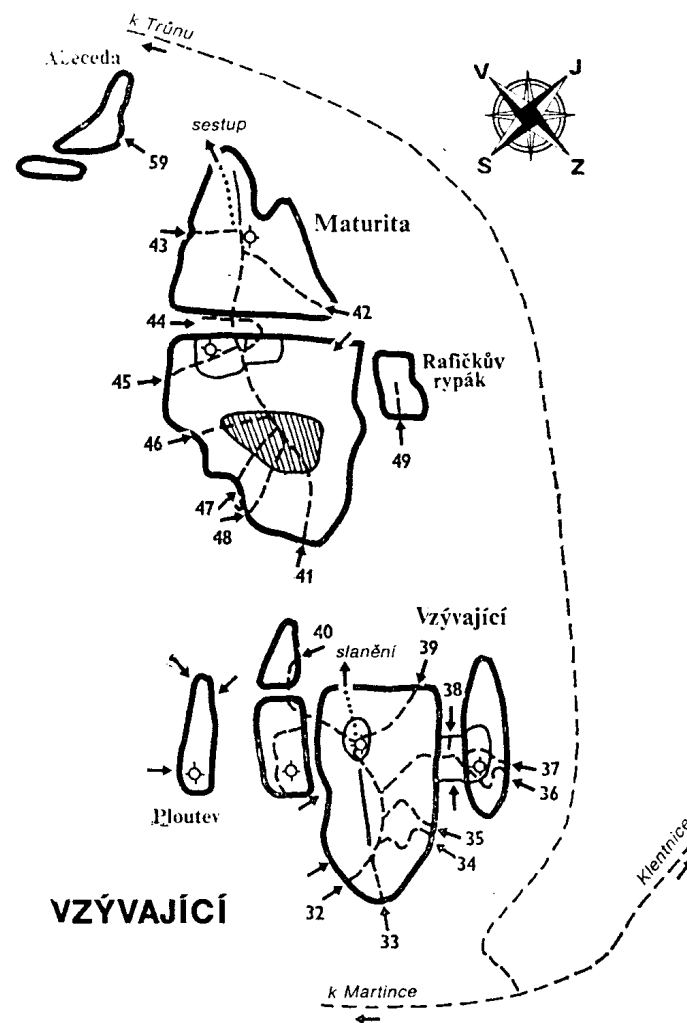
Na Z okraji skal se tyčí osamocená věž, zvaná Vzývající.

Přístup k ní je od Martinky dopr. po mod.¹ zn. směrem na obec Klentnice. Od Z přiléhá k Vzývající menší blok s vklíněným balvanem. V nejbližším okolí je skupina skalek s řadou kratších výstupů. Na J je to skupina *Maturity*, rozdělená komínem na dvě části, a na V straně ostrá hrana zvaná *Ploutev*, a několik dalších.

A. Vzývající

32. *Cesta kosmonautů.* V stěnkou ke kr., vpr. ke hraně a snadno na vrchol. — IV+.

33. *Supervěšák.* Pod převísem vzhůru k hodinkám, mírně vl. ke sk. a přes další skoby do snadného terénu. — A₁; R. Hýsek, 1958.

34. *Přes vejce.* V J stěně od 1. sk. na č. 35; 2 m dol. ke kr., přímo vzhůru do vhloubení se sk., dol. do lehkého terénu. — V—.

35. *Velký Věšák.* J stěnou přímo vzhůru až ke 4. sk., zde ručkováním dol. na hranu a lehce na vrchol. — IV+; A. Flek.

36. *Posraná.* N jako u č. 37, mírně vl. (sk.), přes kr. a sk. po hraně na vrchol. — IV+ A₀.

37. *Malý Věšák*. Stěnkou přímo vzhůru (4 sk.). — IV+; M. Chmelař.

38. *Normální cesta*. Komínem a snadno na vrchol. Vhodná sestupová cesta. — II; němečtí lezci, před r. 1926.

39. *JV hrana*. Spárou vzhůru (vpr. kruh), vl. od hrany na vrchol. — IV+; němečtí lezci, před r. 1926.

40. *V hrana*. U hrany na předskalí, ke kr. a mírně vpr. na vrchol. — IV.

Ploutev. Tři krátké výstupy II—IV.

B. Maturita

41. *Maturita*. Ohlazeným nástupem na větší plošinu s borovicí, koutem na další stupeň, přepadem na vyšší část a lehce na vrchol. — III; němečtí lezci, před r. 1926.

42. *Hrana Maturity*. Po JZ hraně vyšší části na vrchol. — II.

43. *Spára*. Krátkou spárou v S stěně vyšší části na vrchol. — IV.

44. *Komín Maturity*. Rozporem v komíně a stěnou na vyšší část. — II; němečtí lezci, před r. 1926.

45. *Jednoskobová*. Asi 3 m pod komínem stěnkou ke sk., přes ni na plošinu a dále č. 41. — IV+ A₀; J. Voda, 1954.

46. *Sokolík*. V koutě se spárou sokolíkem, dále tenkou spárou na plošinu a č. 41 na vrchol. — IV.

47. *Dvojskobová (dř. Třískobová)*. Ohlazeným nástupem a nevýrazným koutem se 2 sk. na 1. plošinu. Č. 41 na vrchol. — IV+; J. Říhovský.

48. *Stovka*. Asi 2 m po č. 47, T 2 m dopr. a vzhůru ke sk., přes ni přímo vzhůru na 1. plošinu a č. 41 na vrchol. — V—A₀.

49. *Rafčíkův rypák*. Vpr. od Maturity je asi 5 m vysoký, šikmý kámen, prostředkem bez použití hrany a spáry. — V—.

50. *Abeceda*. Při sestupu z Maturity je vl. asi 5 m vysoká skalka, středem. — III.

IV. SOUTĚSKA

Stěna nad Soutěskou je rozdělena širokým suťovým pásem na dvě části. Při pohledu od JZ je vl. stěna *Klauzy*, ve střední části terasa zvaná *Sauloch* a vrcholek pr. části tvoří *Dračí hlava*. K *horolezecké činnosti* je nutný souhlas Správy CHKO Pálava.

Výstupy vyšší obtížnosti v oblasti Soutěsky prostoupili v l. 1949—1959 J. Zuzan, M. Tichák, J. Děřda, Z. Záboj, V. Zachoval, J. Ševčík, J. Poláček, I. a R. Hýskové a jiní.

STĚNA KLAUZY

1. *Ješkyňka*. — V.

2. *Jarní*. — IV.

3. *Jednoskobová*. — III.

4. *Nová jednoskobová*. — IV.

5. *Převís*. — V.

TERASA SAULOCH (snadný přístup od sedélka zpr.)

6. *Pravá cesta*. — V—VI.

7. *Sestupová cesta*. — II—III.

8. *Padák*. — IV—V.

9. *Střední cesta*. — V.

10. *Levá cesta*. — V.

DRAČÍ HLAVA

11. *Plzeňská spára*. — VI.

11a. *Čihulův sokolík*. — VI.

12. *Kout*. — VI.

13. *Hrana*. — V—VI.

14. *Čihulovy sokoliky*. — VI.

15. *Německý sokol*. — V—VI.

16. *Trio*. — VI.

17. *Hodinková*. — V—VI.

18. *Gottwaldovská*. — V.

19. *Nová cesta*. — VI.

20. *Stěna smrti*. — VI.

21. *Mravenčí*. — VI.

22. *Velký Děrdův travers*. — IV.

22a. *Variantá*. — IV.

22b. *Variantá*. — V—VI.

22c. *Variantá*. — IV—V.

23. *Sjezdová*. — IV—V.

24. *Vajíčko*. — VI.

V. OKOLÍ STOLOVÉ HORY

V okolí Stolové hory jsou horolezecké terény nad obcí Klentnice — *Klentnické skály* a *Sírotčí hrádek* a nad obcí Bavory — *Bavorské skály*.

Stolová hora je státní přírodní rezervací s názvem *Tabulová* a *horolezecká činnost je zde zakázána*.

A. Klentnické skály

Přímo nad Klentnicí se tyčí na V svahu Stolové hory mohutný skalní hřeben s oknem uprostřed. Ze S je hřeben snadno přístupný, k J spadá přev. úzkou spárou. Výstupy jsou v krajně obtížné Z stěně.

B. Sirotčí hrádek

Tři mohutné skalní útesy se zříceninami hradu jsou od sebe odděleny hlubokými roklemi. Několik zajímavých výstupů vede na nejsevernější útes.

C. Bavorské skály

Rozkládají se na Z úbočí Stolové hory spadajícím k obci Bavory. Tvoří je množství menších věží s možnostmi různých variant většinou lehkých výstupů. Od S je to *Stolová skupina*, skupina kolem *Okenní věže*, skupina kolem věže *Reppturm* a *jižní skupina*. Obtížnost výstupů II–IV.